

RECHTSPRAAK

werknemster/Sanoma Uitgevers BV

Werknemer dient causaal verband tussen werkzaamheden en RSI-klachten aan te tonen, werkgever is gehouden inzake te verlenen in rapportages omtrent werkomstandigheden. Vordering niet verjaard

Werkneemster (49 jaar) is in 1994 als vormgeefster in dienst getreden van Sanoma. Op 29 augustus 1997 is werkneemster uitgevallen wegens ziekte en niet meer teruggekeerd bij Sanoma. Op 29 augustus 2002 heeft werkneemster Sanoma aansprakelijk gesteld voor de schade die zij lijdt als gevolg van RSI. Volgens werkneemster heeft Sanoma haar zorgplicht ex artikel 7:658 BW geschonden, door haar onder stressverhogende en ergonomisch slechte werkomstandigheden veel computerwerkzaamheden te laten verrichten. Sanoma heeft zich op standpunt gesteld dat de vordering van werkneemster is verjaard. Voorts meent Sanoma dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. De kantonrechter oordeelde dat de vordering niet is verjaard. De kantonrechter heeft de vordering van werkneemster vervolgens afgewezen nu onvoldoende was komen vast te staan dat sprake is van een causaal verband tussen de werkzaamheden bij Sanoma en de schade. Sanoma en werkneemster zijn in hoger beroep gegaan.

Het hof oordeelt als volgt. Met betrekking tot de incidentele grief van Sanoma inzake de verjaring, oordeelt het hof dat RSI-klachten meerdere oorzaken kunnen hebben en kunnen optreden zonder dat sprake is van een relatie met de ten behoeve van een werkgever verrichte werkzaamheden. Anders dan Sanoma in het kader van haar beroep op verjaring heeft gesteld, kan uit het optreden van polsklachten in april 1997 en het, op advies van haar huisarts, stoppen met werken in augustus 1997 dan ook niet worden afgeleid dat werkneemster uiterlijk medio augustus 1997 bekend was met de door haar gestelde schade en de daarvoor aansprakelijke persoon in de zin van artikel 3:310 lid 1 BW.

Ten aanzien van de stelling van werkneemster dat op grond van rechtspraak van de Hoge Raad het causaal verband tussen de schade en de werkzaamheden moet worden aangenomen, overweegt het hof als volgt. De Hoge Raad is in zijn arrest van 9 januari 2009, RvdW 2009, 172 (andermaal) ingegaan op de regel van bewijslastverdeling indien een werkgever aansprakelijk wordt gehouden op grond van artikel 7:658 BW. De Hoge Raad overweegt dat het op grond van artikel 7:658 lid 2 BW aan de werknemer is te stellen en zonodig te bewijzen dat hij de schade waarvan hij vergoeding vordert, heeft geleden in de uitoefening van zijn werkzaamheden en dat het voor toepassing van de regel van bewijslastverdeling uit het arrest van 17 november 2000 nodig is dat de werknemer niet alleen stelt, en zonodig bewijst, dat hij zijn

werkzaamheden heeft moeten verrichten onder omstandigheden die schadelijk kunnen zijn voor zijn gezondheid, maar ook dat hij stelt en zonodig aannemelijk maakt dat hij lijdt aan gezondheidsklachten welke door deze omstandigheden kunnen zijn veroorzaakt. Gelet op het arrest van de Hoge Raad van 9 januari 2009 dient werkneemster te bewijzen dat zij haar werkzaamheden heeft moeten verrichten onder omstandigheden die schadelijk kunnen zijn voor haar gezondheid en dient zij aannemelijk te maken dat zij lijdt aan gezondheidsklachten die door deze omstandigheden zijn veroorzaakt. Pas nadat werkneemster hierin is geslaagd, komt de vraag aan de orde in hoeverre Sanoma aan haar zorgplicht heeft voldaan. Wel is het hof van mening dat Sanoma de aangewezen persoon is om rapportages over de werkomstandigheden in het geding te brengen. Zij beschikt daar immers over en werkneemster niet.

Volgt aanhouding van de zaak.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 01-09-2009

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2009:BK8583

Zaaknummer: 200.004.519/01

Wetsartikelen: 7:658 BW en 3:310 BW